

Scinteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXVII,
SERIA II,
Nr. 10 045
6 PAGINI
30 BANI
SIMBĂȚĂ
12 SEPTEMBRIE
1981

În lumina indicațiilor secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la recenta consfătuire de lucru de la C.C. al P.C.R.

CERCETAREA AGRICOLĂ important factor în sporirea recoltelor, pentru înlăptuirea noii revoluții în agricultură

Recenta consfătuire de lucru de la C.C. al P.C.R. — organizată și desfășurată în zilele de 9 și 10 septembrie a.c., din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, prezidente Republicii Socialiste România — a debătat cele mai importante sarcini ce revin oamenilor muncii din cercetare și învățământul agricol, obiectivele majore în orientarea activității științifice și promovarea progresului tehnic, aducerea procesului de integrare cu producția pentru îndeplinirea cu succes a hotărârilor celui de al XII-lea Congres al P.C.R. și ale celui de al II-lea Congres al țărâniimii, în scopul înlăptuirii noii revoluții agrare. Reflectând încă o dată grija conducerii de

Toate unitățile din cercetare și învățământ, toate forțele de care dispunem să acționeze cu toată hotărârea pentru a răspunde în mod corespunzător încrederii acordate de popor, de partid, să facă totul pentru a crește contribuția agriculturii, a cercetării științifice agricole, la dezvoltarea generală a României socialiste, la ridicarea bunăstării poporului nostru, la întărirea forței și capacității patriei noastre, la apărarea independenței și suveranității țării.

NICOLAE CEAUȘESCU

partid și de stat, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru dezvoltarea și modernizarea continuă a acestei ramuri de bază a economiei naționale, cuvântarea secretarului general se constituie ca un prețios îndrumar în elaborarea și transpunerea practică a programelor de cercetare științifică, pregătire a cadrelor și introducerea în producție a progresului tehnic în agricultură, industrie alimentară, silvicultură și gospodă-

ria apelor în acest cîmp, cit și în perspectivă. S-a evidențiat, cu acest prilej, că în deceniul precedent producția agricolă a cunoscut importante creșteri — de peste 60 la sută — ceea ce a determinat o sporire considerabilă a consumului de produse agro-alimentare — realizări ce atestă succesele obținute de oamenii muncii de pe ogare în înlăptuirea neabătută a politicii partidului de a asigura, pe măsura dezvoltării economiei naționale, ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului. La aceste realizări o contribuție de seamă și-au adus-o lu-

toare. Succesele obținute pe această linie sînt remarcabile. În perioada scursă de la începutul anului, prevederile de plan la lucrările de pregătire au fost depășite cu peste 3 100 metri liniari, cele mai importante sporuri obținându-se la întreprinderile miniere Lupeni, Lonea, Uricani și Bărbănti. Avansuri importante au fost înregistrate, de asemenea, la lucrările de deschidere unde plusul acumulat de la începutul anului se elivează la aproape 430 metri liniari.

ȘTEFAN DORGOȘAN
(Continuare în pag. a III-a)

Din cronică întrecerii

Motor liniar

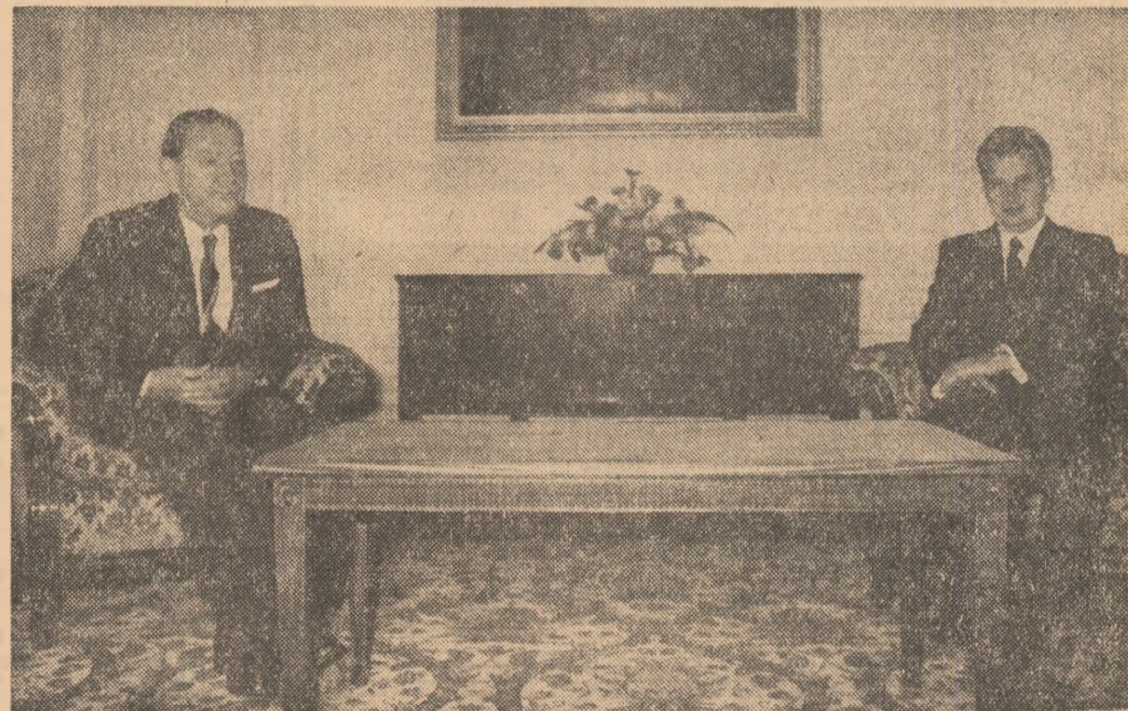
Un colectiv de cadre didactice de la Facultatea de electrotehnică a Universității din Craiova, coordonat de prof. dr. ing. Aurel Cimpeanu, a conceput, proiectat și executat un motor liniar sincron de o construcție specială destinat echipării mijloacelor de transport neconvențional. Produsul de înaltă tehnicitate, motorul se caracterizează prin performanțe tehnico-funcționale superioare tipurilor liniare existente în fabricația curentă. Utilizarea lui urmează să contribuie pe de o parte la modernizarea mijloacelor de transport neconvenționale, iar pe de altă, la importante reduceri ale consumului de energie electrică.

Noi fronturi de lucru

Colectivul de muncă din unitățile miniere din Valea Jiului acordă o atenție deosebită creării unor noi fronturi de lucru pentru a asigura din timp capacitățile de producție necesare bunelor deserviri a activității viitoare. Succesele obținute pe această linie sînt remarcabile. În perioada scursă de la începutul anului, prevederile de plan la lucrările de pregătire au fost depășite cu peste 3 100 metri liniari, cele mai importante sporuri obținându-se la întreprinderile miniere Lupeni, Lonea, Uricani și Bărbănti. Avansuri importante au fost înregistrate, de asemenea, la lucrările de deschidere unde plusul acumulat de la începutul anului se elivează la aproape 430 metri liniari.

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Delegația Adunării Federale a R.S. Cehoslovace

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, prezidente Republicii Socialiste România, a primit, vineri, delegația Adunării Federale a R.S. Cehoslovace, condusă de Alois Indra, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, prezidente Adunării Federale, care a efectuat o vizită în țara noastră la invitația Marii Adunări Naționale. Din delegație au făcut parte deputații Michal Zakovic, viceprezident al Adunării Federale, Vlasta Malikova, membră a Prezidiului Adunării Federale, Michal Cyprih, viceprezident al Comitetului constituțional-juridic al Camerei Naționale, Marie Pliskova, cenzor al Comitetului pentru agricultură și alimentație al Camerei Naționale, Josef Suber, membru al Comitetului pentru mandate și imunități al Camerei Poporului, Stanislav Kriz, șeful Direcției pentru relații externe a Adunării Federale.

La întrevedere au luat parte tovarășii Nicolae Giosan, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, prezidente Marii Adunări Naționale, Virgil Teodorescu, viceprezident al M.A.N., Ioan Sălăjan, prezidente Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. A fost de față Lumir Hanak, ambasadorul R.S. Cehoslovace la București. Prezidente Adunării Federale cehoslovace a adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu un cordial salut din partea Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, a tovarășului Gustav Husak, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, prezidente Republicii Socialiste Cehoslovace. Totodată, conducătorul dele-

gației parlamentare cehoslovace a adresat calde mulțumiri pentru întrevedere, pentru invitația de a vizita România, de a cunoaște succesele poporului român în construcția socialistă, precum și pentru caldă ospitalitate de care s-au bucurat membrii delegației în timpul sederii în țara noastră. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit și a adresat din partea Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. și a sa personal un salut călduros și cele mai bune trări Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, tovarășului Gustav Husak. În timpul convorbirii au fost evocate cu deosebită satisfacție bunele raporturi de prietenie și colaborare existente între partidele, țările și popoarele noastre

(Continuare în pag. a V-a)

Ministrul de stat însărcinat cu afacerile externe și cooperarea al Regatului Maroc

Prezidente Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, vineri, pe M'Hamed Boucetta, ministrul de stat însărcinat cu afacerile externe și cooperarea al Regatului Maroc, prezidente părții marocane în Comisia interguvernamentală româno-marocană de cooperare economică și tehnică, care face o vizită în țara noastră. La întrevedere a luat parte Ștefan Andrei, ministrul afacerilor externe. A participat Mohammed Karim Lamrani, director general al Oficiului marocan de șofați.

Au fost de față Ovidiu Ponescu, ambasadorul României la Rabat, și Boukber Boumahdi, ambasadorul Regatului Maroc la București. Exprimînd înțelegerea și mulțumirea pentru întrevedere acordată, ministrul marocan a arătat că are plăcută misiune de a transmite prezidente Nicolae Ceaușescu un salut cordial și calde urări de sănătate și fericire personală din partea regelui Marocului, Hassan al II-lea. Prezidente Nicolae Ceaușescu a mulțumit și a rugat să se transmită suveranului marocan salutul său și cele mai bune urări, iar poporului marocan prieten prosperitate și pace.

În timpul întrevederii, a fost subliniată evoluția ascendentă a relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Maroc, care se dezvoltă continuu, în deplină concordanță cu hotărârile și înțelegerea convenite cu prietelii dialogului româno-marocan la cel mai înalt nivel. S-a subliniat însemnitatea rezultatelor înțelegerii stabilite cu prietelii lucrărilor Comisiei interguvernamentale româno-marocane de cooperare economică și tehnică pentru dezvoltarea schimburilor economice, tehnico-științifice și culturale dintre țările noastre. De comun acord, s-a arătat că dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre România și Maroc este în folosul ambelor țări și popoare, al cauzei păcii, destinderii și cooperării internaționale. Au fost abordate, de asemenea, unele aspecte ale vieții politice internaționale. În acest cadru s-a apreciat că în condițiile actuale, în care situația mondială este deosebit de complexă și contradictorie, se impune să se intensifice eforturile în vederea opririi încordării internaționale, reluării și continuării politicii de destindere,

(Continuare în pag. a V-a)

Astăzi sosește în țara noastră Alteța Sa șeicul Jaber Al-Ahmad Al-Jaber Al-Sabah, emirul statului Kuwait BUN VENIT ÎNALTULUI OASPETE!

Astăzi sosește la București Alteța Sa șeicul Jaber Al-Ahmad Al-Jaber Al-Sabah, emirul statului Kuwait, care, la invitația prezidente Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, efectuează o vizită oficială de prietenie în țara noastră.

Înscrisându-se în contextul relațiilor ascendentă dintre România și Kuwait, dintre țara noastră și statele arabe, vizita marcează un moment important în dezvoltarea colaborării reciproce avantajose dintre cele două țări, în afirmarea năzuințelor de pace și înțelegere de care sînt animate popoarele români și kuweitani. Născut în Kuwait în anul 1928, șeful statului kuweitian este al 13-lea monarh al dinastiei Sabah, care deține puterea de la înființarea statului Kuwait, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea. El și-a făcut studiile primare și secundare la colegiile Al-Mubarakia și Al-Ahmadia. A continuat apoi studiile de limbă și literatură arabă și de limbă engleză.

A început cariera politică în 1949 ca șef al securității publice a zonelor petroliere, rămînînd în această funcție pînă în 1959, cînd a preluat postul de șef al departamentului finanțelor. În 1961 a devenit ministru al finanțelor și economiei, apoi al finanțelor și industriei. A deținut funcția de viceprim-ministru. La 30 noiembrie 1965 a fost însărcinat cu formarea primului guvern în timpul domniei fostului emir, șeic Sabah Al-Salem Al-Sabah.

La 31 mai 1966 este desemnat prin moștenitor. A fost proclamat emir al statului Kuwait la 1 ianuarie 1976. După dobîndirea independenței țării, la 25 februarie 1961, valorificarea principalilor bogății naționale s-a aflat în atenția autorităților kuweitene. Treptat, au fost aplicate măsuri care încorporau petrolul în aria proprietății de stat, ajungîndu-se ca în anul 1975 Kuwaitul să-și redobîndească suveranitatea asupra industriei petrolului în totalitate sa.

Paralel cu extracția petrolului — (Continuare în pag. a VI-a)

Astăzi în jurul orei 11.30, posturile de radio și televiziune vor transmite direct ceremonia sosirii Alteței Sale șeicul Jaber Al-Ahmad Al-Jaber Al-Sabah, emirul statului Kuwait, care, la invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, prezidente Republicii Socialiste România, va efectua o vizită oficială de prietenie în România.

Amplă mobilizare de forțe în campania de toamnă

(Relatări în pagina a 3-a)

Fragila răcoare

La secția Cooperăției de consum pentru prelucrarea argilei în vederea obținerii vestitelor vase de ceramice prezentele vase de ceramice de Marginea nu au găsit primeni. În atelier era răcoare și miroase a fum, a petrol și a lut ud. Dintr-un difuzor, o voce caldă de bărbat cînta „Du-mă acasă, măi, tramvai”. Pe Jos, lut; de-a lungul zidului de la fereastra din prima încăpere, citeva roși ale aralului; două sortiri ce urme de degete murdare de lut șterse cu grabă; o pereche de pantofi vechi; două vase cu apă și cu bureți în ele pentru spălat de mîini; resturi de argilă frîmțată pe prierul servind de masă; o oală mică șterbită pe o bucată de scindură... Lumina după-amiezii de august ploiește și rețe se filtra cu discreție

Din noua arhitectură a municipiului Sf. Gheorghe

Foto: O. PLECAN

SA DISCUTAM DESPRE TINERETE, EDUCATIE, RASPUNDERI

TEMPERA PE METAL

Cităm dintr-o caracterizare: „În perioada la care ne referim (1964-1980 — n.n.) asupra activității tovarășei Elena Boboc, artiștii că datorită bunelor calități, a cinstei și corectitudinii de care a dat dovadă, organul local de partid și de stat a promovat-o în diferite funcții de răspundere, ca: membră a comitetului de conducere și viceprezidentă al C.A.P.-ului; (...) prezidente Comitetului comunal al femeilor pe comuna Dragodana; deputat în Consiliul popular Dragodana; (...) membru al U.I.C.A.P. Dimbovița. Menționăm că toate aceste sarcini ce i-au revenit, pe linia postului de contabil, și le-a dus la îndeplinire în afara orelor de program, astfel a avut foarte mult de lucru și s-a achitat conștiincios de sarcinile ce i-au revenit. Tovarășa Elena Boboc a venit o comportare corespunzătoare atît la locul de muncă, în societate și familie, încît s-a bucurat de popularitate și respect, neavînd unele vicii care să-i fi strîvit din demnitatea și prestigiul ei, pe care îl avea în cadrul C.A.P., cit și la nivelul comunei și județului...”. Si așa mai departe, în același spirit. Semnează prezidente C.A.P. Pictor de Munte (comuna Dragodana, județul Dimbovița), Ion Butoi, și contabilul-șef al C.A.P. (s.s. Indescifrabil).

deloc așa! Caracterizarea de mai sus are cu totul altă destinație. Oricît vi s-ar părea de incredibil, ea a fost emisă pentru a servi la apărarea unei înaltepute și ca ajutare poate fi citită într-un dosar de judecată (nr. 1373/80), la Tribunalul județean Dimbovița.

„Eroina” caracterizării de mai sus, document pe care ne abînim să-l calificăm (sau, mai precis, gestul care l-a generat, în condițiile respective) n-a nepot al ei, Gheorghe Morosanu, în vîrstă de 14 ani, pentru a sustrage, de la cîminul cultural din Pictor de Munte, cinci legături de parchet. Un document al Inspectoratului județean al Militei Dimbovița precizează, în legătură cu împrejurarea: „Fapta nu s-a reținut, intrînd în prevederile legii de amnistie din 1977”.

Asadar, o femeie tînără care s-a bucurat o dată de clementa legii, ca și de nemerita onoruri seste un furt, pentru care ajunge la comisia de judecată.

O IPOSTAZĂ A DUPLICITĂȚII

putut evita sentința penală, cu toate funcțiile (reale, din păcate), meritele și calitățile atribuite de semnatari. Dar, să derulăm filmul unei aventuri de tristă inspirație.

La început simplă contabilă la C.A.P. Pictor de Munte, ulterior bombardată cu toate atribuțiile, Elena Boboc a început să se simtă din ce în ce mai „apărată”. Că ascunde în ea a hoată, se știa și nu prea. Organele de miliție însă n-au uitat (din nefericire, numai ele) că, în 1974, Elena Boboc se folosise de un

social, ascundea o răufăcătoare. Care-și arăta, la rîstimpuri, adevărată față.

„TINERII NOCTURNI”

1978. Patru ani de la inițierea în furt a lui Gh. Morosanu, care trecea acum de 18. Prin urmare, se putea conta pe el, la o adică. Mătușa lui, Elena Boboc, nu-l scăpa din ochi. Decît, poate, în perioada în care acesta se afla la Galați, la școala de soferi. Dar și aici urmele învătăturii ei se făceau simțite; tînărul săvîr-

D-RAGOMIR MAGDIN
(Continuare în pag. a II-a)

Glose
LA UN TINĂR ANOTIMP

prin geamuri, încît pereții afumați și în general atmosfera de casă veche tărănească părea și mai întințată. Dar, nici rezizat, un astfel de cadru n-ar fi reușit mai bine să pună în valoare paloare galben-verzui și linia pură a oalelor nearse de pe polițe.

DIN ȘI DESPRE VIAȚA ORGANIZAȚIILOR U. T. C.

La recenta conferință de lucru a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în prezența constantă a demostrei încă o dată, cu convingere, preocuparea noastră a partidului nostru pentru un nivel de trai ridicat al poporului, pentru satisfacerea deplină a necesităților sale. În acest sens a subliniat că este necesară înțelegerea și colaborarea din agricultură și cercetare și producție, la obținerea unor rezultate bogate, în sortiment variat, la timpul oportun. Și în acest domeniu, ca de altfel în toate celelalte, tinerii au o pondere însemnată. Iată de ce este necesar ca în lumina noilor indicații și îndemnații ale președintelui prezentei lor să se simtă cu mai multă putere ași în soluțiile de organizare și în obținerea de semințe, soiuri, producții mari, de superioară calitate și cantitate. Avem nevoie de făceni în agricultură. Tot ce avem de făcut facem pentru noi, pentru bunăstarea noastră. Învățămintului îi revine un rol important, alături de dragostea și căminul gimnazial și elementar, alături de dragostea de părinți și de dragostea de țară. Peste câteva zile, clopoșelul va suna din nou adunarea în bănci din clase și amfiteatre. Moment sărbătoros, dar am învățat că sărbătorirea presupune — uneori — și bilanș, și de cele mai multe ori angajamente, planuri ce trebuie îndeplinite, nu numai de către subsemnatul responsabil, al muncii tineretului în toate domeniile de activitate primă cu dragostea copiilor ce se îndreaptă spre școală, pentru prima dată, pentru a știa sau mai oară, cu speranța că viitorul se află pe mâini bune.

Până vor crește copiii, vom conștientiza cu această bucurie rezultatele și inițiativa celor mai mari, ale tineretului.

● Tot la recentă acțiunează și 500 de tineri din Sectorul agricol 110v. Fi adună lecurile din cadrul I.A.S. Popești Leordeni, Mogoșoaia și C.A.P. Jilava.

● Am conștientizat în rindurile de mai sus acțiunile directe productive. Dar tineretului are dimensiuni mult mai largi. Vom încerca să demonstrăm.

● Comitetul organizativ U.T.C. de la liceul „Dragoș-Vodă” din Sighetu Marmației a organizat o masă rotundă cu tema „Sarcinile actuale ale învățămîntului românesc — integrarea învățămîntului cu practica producției”. „Reducerea cheltuielilor de producție, ridicarea calității produselor, cerințe prioritare în activitatea fiecărui om al muncii” este tema mesei rotunde ce a avut loc în Organizarea Comitetului U.T.C. de la Intreprinderea chimică din Orăștie.

● Clubul Intreprinderii de mecanizare a agriculturii și industriei alimentare Arad a fost gazda dezbaterii „Sarcinile organizativului U.T.C. cu privire la educarea tineretului în spiritul respectării legilor, a normelor de conduită socială”.

● Comitetul U.T.C. de la Intreprinderea de portelan Curtea de Argeș a organizat simpoziul: „Reducerea cheltuielilor materiale, factor important în creșterea eficienței economice”.

● Despre „Poezia modernă și menirea socială a poetului contemporan” au discutat la Casa de cultură tinerii din orașul Gheorghiu-Dej, Organizator, Comitetul orășnesc al U.T.C.

● La Intreprinderea de contactare din Buzău a avut loc un nou „Siat al omului de omenie”.

● În ziua 11 septembrie, s-a încheiat la Tirgu Mureș finala pe țară la Paragism aerian.

● În colaborare cu Consiliul de cultură și educație socialistă, Comitetul județean Maramureș al U.T.C. a organizat la Pasul Prislop, Festivalul interjudețean al cîntecului și portului popular intitulat „Hora de la Prislop”.

● Vasile Dragomir, activist al Comitetului județean Buzău al U.T.C., și Adriana Bejenaru, activistă al Comitetului județean Suceava al U.T.C. s-au căsătorit. Le urăm multă fericire și casă de piatră! Și La mulți ani!

MIOARA VERGU-OGRIŢI

● Din Teleorman ni se transmite că zilnic, în perioada 7-12 septembrie, peste 260 de tineri din cadrul Intreprinderii de transporturi auto participă la lucrări de recondiționare a pieselor și la repararea mașinilor necesare pentru transportul produselor agricole în campania de toamnă. Valoarea lucrărilor este de aproximativ 800.000 de lei, dar valoarea acțiunii este cu mult mai mare.

● Aflăm că 200 de tineri din 4 comune ale județului Arad participă zilnic la recoltatul floarea-soarelui de pe o suprafață de 25 de hectare și legume de pe 40 de hectare.

● De 20 de ori mai mult tinerii din județul Călărași.

● În cinci consilii unice agro-industriale din județul Prahova, peste 1.500 de tineri s'au implicat în recoltă și sortă legumelor și fructelor.

● Struguri, floarea-soarelui, porumb recolțate zilnic peste 700 de tineri din localitățile Bădăreni și Dăeni din județul Tulcea.

NOTAȚI EDITORIALE

Recent, au fost livrate librărilor din întreaga țară noi lucrări editoriale.

EDITURA POLITICĂ: C. D. Iseru — 1821 moment crucial în istoria modernă a României; Colectia „Eile de istorie”; Catinca Muscă — Idei pentru ermitate; Gombriich, E. H. — Normă și formă (Studii despre arta Renașterii); Colectia „Biblioteca de artă”; Seria „Biografiile Meritori. Esuri”; EDITURA ACADEMIEI: Gheorghe Mihor — Academia Republicii Socialiste România; Scriturile istorice; Seclăman, Marin — Introducere în terminologia sistemelor și proceselor nimerale; EDITURA ȘTIINȚIFICĂ ȘI PEDAGOGICĂ: Ludvig Boltzmann — Scrieri; Horia C. Matei și colectiv — Enciclopedia studiilor lumii; Parv, Ilin — Istoria silectiv și reconstrucția ei conceptuală; Antologie; MITTELBAUER CERES: Gheorghe Mihăilescu — Cultura și valorificarea coacăzului; Gavril Neamtu — Blochimie vegetală; Nicolae Stancu — Probleme de ecologie forestieră aplicată; Avram D. Tudose — Cultura vieții de via pe lângă casă; (Colectia „Caleidoscop”); EDITURA CARTEA ROMÂNĂ/ASCA: Dan Culcer — Serii și grupuri (Cîntec și trăind împreună) Seria „Crîncă”; Diaconescu, Romulus — Treburia să se nască Brâncuș (esuri); Martinovici, I. — Eterna auroră (versuri); EDITURA KRITERION: Ivan Covaci — Miracol; versuri; în limba ucraineană; Király László — Oastea uitată. (Versuri în limba maghiară); Szabó Gyula — Mingile satului. Vol. IV; ** — Glasul prietenilor; Poljtor turcesc, ediție de Mehner Ali Ekren; ** — Variațiuni; poezie și proză în limba slovacă.

Se urmează deschiderea anului de învățămînt

În urma unor sesizări privind absența diferitelor rechizite, am întreprins un raid prin câteva librării bucurestene. Încă de la intrare pot fi văzute listele continând necesarul de rechizite pentru fiecare clasă. La o privire mai atentă însă, acestea se dovedesc a fi cu desăvîșire nefuncționale, ele conștin dintr-o înșiruire de tipuri — caiete dictando, caiete cu pătrățele, creioane etc., fără a se specifica și numărul lor. La librăria din incinta magazinului „Bucur-Obor”, afluența de cumpărători este deosebit de mare dar nu ține seama de prețurile multumite la terminarea cumpărăturii. Responsabilul raionului, Maria Băicoianu, ne explică: „Deoarece avem o vinzare foarte mare, mărfurile se epuizează repede. Teri ne-au lipsit caiele dictando și cele de biologie. Primele le-am primit chiar acum, cele de biologie continuăm să fie un articol lipsă. Avem de asemenea un sortiment sărac de compasuri iar ghiozdane nu mai avem de loc, ni se trimt doar cite trei-zeci-patruzei de fiecare dată, în timp ce necesarul este mult mai mare”. Ne interesăm dacă se pot procura aici și înveltoiri din vinilin pentru cărți și caiete, astfel încit toate să aibă aceeași culoare. „În general ele ne vin în seturi dar sînt scumpe în vinzare pe rînd. Nu întodeauna culorile coincid”, îată că la acest capitol se cere un efort în plus avînd în vedere faptul că nu toți copiii agreează cărțile și caiele impregnate în toate culorile curcubeului.

În încheierea aprofieră a complexului „Bucur-Obor” se află librăria „Luviu Rebreanu”. Aici am fost surprins de o recunoaștere că pină și cel mai exigent cumpărător găsește tot ce dorește. Există pină și mult căutatele caiete subțiri. Se găsesc aici caiele de toate felurile, celelalte rechizite existînd în ghiozdane la alegere, stiouri, tr-un sortiment redos. Lipsesc

ti. Nu același lucru se poate spune despre vinzătoarele librării „S. O. Iosif” (aflată pe strada Mihai Eminescu) în care se plînge că nu prea au clienți. Lipsesc și aici caiele de biologie, celelalte rechizite existînd în ghiozdane la alegere, stiouri, tr-un sortiment redos. Lipsesc

ÎN CĂUTAREA RECHIZITELOR ȘCOLARE

Raid-anchetă prin librării

instrumente de geometrie, copertă din plastic asortate. Ne adresăm responsabilului unității, Gheorghe Noaghe, cerîndu-i „rețeta” lucrului bine făcut. „Nu este vorba de nici o rețetă misterioasă — ne spune — doar atît că ne-am gîndit din timp să facem aprovizionarea. Am făcut comenziile încă din luna mai astfel încit la ora aceasta satisfacîm fără nici un efort toate cerințele”. Trebuie să remarcăm în plus că aici, spre deosebire de alte unități comerciale, personalul dovedește un înalt profesionalism, amabilitate și solicitudine în raporturile cu clienții. Nu același lucru se poate spune despre vinzătoarele librării „S. O. Iosif” (aflată pe strada Mihai Eminescu) în care se plînge că nu prea au clienți. Lipsesc și aici caiele de biologie, celelalte rechizite existînd în ghiozdane la alegere, stiouri, tr-un sortiment redos. Lipsesc

GABRIELA HUREZEAN

● În cadrul „Decadei record în producție și calitate”, recolective de tineri din 6 mari unități economice ale municipiului Oradea vor participa la acțiuni de muncă ce se estimează la obținerea unei producții suplimentare de aproximativ 6.500.000 de lei.

● „Linia tehnologică cu cea mai înaltă productivitate” este deținuă sub care peste 800 de tineri din 3 unități industriale cu profil metalurgic din Buzău și-au propus să realizeze peste sarcinile de plan: 25 de tone de sîrmă, 50 de tone de utilaj metalurgic, 15 tone de piese turnate.

● Și de la Intreprinderea de utilaj greu Rovinari, Intreprinderile miniere Jil, Motru sînt informate că 1.800 de tineri vor transporta peste plan 20.000 de tone de cărbune, vor recupera roți și suporturi pentru benzile transportoare, vor executa lucrări de amenajare a depozitelor la perioadă de mină.

● Perioada 10-20 septembrie este și pentru tinerii din întreprinderile cu profil metalurgic din Sibiu. „Decada” record în producție și calitate. Efectul ei înseamnă un spor de producție de 150.000 de lei.

● Din Teleorman ni se transmite că zilnic, în perioada 7-12 septembrie, peste 260 de tineri din cadrul Intreprinderii de transporturi auto participă la lucrări de recondiționare a pieselor și la repararea mașinilor necesare pentru transportul produselor agricole în campania de toamnă. Valoarea lucrărilor este de aproximativ 800.000 de lei, dar valoarea acțiunii este cu mult mai mare.

● Aflăm că 200 de tineri din 4 comune ale județului Arad participă zilnic la recoltatul floarea-soarelui de pe o suprafață de 25 de hectare și legume de pe 40 de hectare.

● De 20 de ori mai mult tinerii din județul Călărași.

● În cinci consilii unice agro-industriale din județul Prahova, peste 1.500 de tineri s'au implicat în recoltă și sortă legumelor și fructelor.

● Struguri, floarea-soarelui, porumb recolțate zilnic peste 700 de tineri din localitățile Bădăreni și Dăeni din județul Tulcea.

De la Predeal la Clăbucet-plecare, o cale atît de... scurtă, dar plină de neasemuită frumusețe montană. Foto: V. RANGA

Fragila răcoare

(Urmare din pag. 1)

Intârzi și strălucitor : adunate în grupuri pe mîrimi, cumini, ca niște pui de fieră tremurînd și gol în frigul toamnei. Nu era nevoie să le știi istoria pentru a fi impresionat : nîri că reprezintă o ocupație străveche și statornică a neamului român. A dovedea a înclinății lui către frumos și, în special, că sînt singulare pe teritoriul nostru : cum nici argumentul că au devenit un produs de export prezent peste tot în ochii trece peste el fără să-l mai vadă nu le-ar fi influențat defavorabil. Era de-a-juns să ațînzi cu palma răcoarea lîngii și să le vezi eleganta statuară pentru a fi cucerit fără rezerve.

TREI IPOSTAZI ALE TINERETII

MIHAELA MIULESCU
Combinatul minier Oltenia, Șantierul național al tineretului

COSTEL HLIPCA
Uzina „Tractorul”, Brașov

DOINA PAROESCU
Intreprinderea Electrică Brăila

(Urmare din pag. 1)

Nu știm dacă plănuiești vreo cotizație și unde se vărsa, cunoaștem însă numărul de acțiuni (înregistrate la miliție) : 28 de fururi prin spargere în unități economice și comerciale, ca și valoarea totală a bunurilor însușite : 484.943 lei! Cître capabile să încremenescă pe oricine...

O ipostază a duplicității

ce li se părea vulnerabil : ateliere, magazine, autobuze și chioscuri, multe chioscuri. Binda „Jurca” fără discernămintă la Turgoștele, pe toată raza municipiului, în satul lor — în care Elena Boboc se bucură de atîta vază — sau în localitățile învecinate.

Peste tot i-a însoțit un fel de noroc orb, acela de a nu fi dat peste ei nici un rond de pază. O singură dată li s-a întâmplat să-i oprească un subotifer de

truu... o defecțiune a lămpii de pozitie!

TOATE ATRIBUȚIILE ȘI ÎNCA UNA...

Pe lîngă mulțimea atribuițiilor care se acordaseră, Elena Boboc deținea și gestiunea biletelor de tratament ale C.A.P. Picior de Munte. Obisnuia să nu lerte nici o sarcină de a-și exploată poziția, s-a gîndit să acorde o „recompensă” celor două instrumente ale sale, Gh. Morosanu și

Gh. Bodea, pentru noștile de companie împotriva legii (noștii în care acestia dispăreau, pur și simplu, din țara de la combinat, pentru a-i umple ei portbagajul

ferinzi nici pe atât, beneficiarii biletelor de tratament ale C.A.P. au catadeseș să mai dea o lovitură (ca pentru a se face o surpriză „sefiei” la întorcere) : la manifestația de oprație. Dar, neașteptat la dispoziție „ta-măi” Elenei Boboc, au adăpostit sub haină casetofoanele furate și astfel li s-a comutat pină la arfă, tratamentul de la băi la arfă.

Cei doi se mai află acolo, pentru circa 7 ani.

Elena Boboc însă, condamnată la mai puțin decît ei (4 ani), a beneficiat de prevederile recentului Decret de grațiere. Nădăduim că împotrurarea — a doua dovadă de clemență a legii, în cazul ei — o va ajuta să-și trăiască altfel libertatea, gîndindu-ne și la faptul că, acasă, o așteaptă doi copii. Căra nu le poate arăta, în locul faptelor, caracterizarea dată în sprîmul ei de conducerea C.A.P. Picior de Munte...

Continuînd firul tradițiilor de luptă, în august 1944, alături de popor și armată, de gărzi și formațiunile patriotice au fost prezenți și militarii pompierei. Batalionul de pompierei „Valera Prahova” a participat la dezarmarea „Aștrilor”, heristeme de la rafinăriile „Astra”, Romano-Americană, „Standard” s.a. Pompiierii companiei „Tirgoștele” au capturat echipajul unui bombardier inamic, compania de pompiieri Brașov a acționat la apărarea postului de radio Bod, iar în Capitală ostași pompierei, greu încercați de eforturile la care li supuneau stingerea nenumerărilor incendiilor, provocate de participarea în izolarea unor unități și comandamente hitleriste prin intreruperea legăturilor telefonice, au luptat cu arma în mîna pentru zdrobirea punctelor de rezistență. „Operațiunea Buftea”, una dintre cele mai ferme, a constătin în asigurarea parcii gării și localității Școala Inferiori numeric, elevii buștii de subofițier

13 Septembrie, Ziua pompierilor din R. S. România

Mereu prezenți la datorie

Intre mărețele fapte prin care evocăm revoluția de la 1848 în țara Românească este și acela al dramaticii înclătării din Dealul Spirii, cînd o mină de oameni, ultima rezervă a revoluției — ostași pompierei — se acoperea de glorie, luptînd pină la jertfa supremă pentru onoarea țării. Și jertfa în luptă însemnă memoria noastră din generație în generație, a poporului român.

Flacăra revoluției de la 1848 a putut fi stînsă în „baia de sînge” de la 13 Septembrie. Revoluția începută în 1848 — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — a continuat să se desfășoare sub diferite forme, găsindu-și expresia în realizarea unitii Principatelor, în înapoierea reformelor ulterioare, în toate transformările și mișcărilor revoluționare care au avut loc în țările Române, apoi în România, pină la revoluția socialistă.

Moment înălțător, „13 Septembrie” a fost semnificativ aniversar de domnitorul Unirii, Al. I. Cuza, care acorda în 1860 prima medalie militară românească „Pro virtute militari” tuturor participanților la bătălia din Dealul Spirii.

Urmasii eroilor din Dealul Spirii, deveniți prin legea din 1874 pompierei-artileristi, și-au adus contribuția la cucerirea deplină independentă în războiul din 1877-78. Salvele tunurilor de la Calafat, Rahova sau Vidin au fost o punte peste timp, au fost o urmare a salvelor de pe Dealul Spirii, o contribuție la realizarea acestui moment epocal din istoria poporului român. Independența de stat a României.

Continuînd firul tradițiilor de luptă, în august 1944, alături de popor și armată, de gărzi și formațiunile patriotice au fost prezenți și militarii pompierei. Batalionul de pompierei „Valera Prahova” a participat la dezarmarea „Aștrilor”, heristeme de la rafinăriile „Astra”, Romano-Americană, „Standard” s.a. Pompiierii companiei „Tirgoștele” au capturat echipajul unui bombardier inamic, compania de pompiieri Brașov a acționat la apărarea postului de radio Bod, iar în Capitală ostași pompierei, greu încercați de eforturile la care li supuneau stingerea nenumerărilor incendiilor, provocate de participarea în izolarea unor unități și comandamente hitleriste prin intreruperea legăturilor telefonice, au luptat cu arma în mîna pentru zdrobirea punctelor de rezistență. „Operațiunea Buftea”, una dintre cele mai ferme, a constătin în asigurarea parcii gării și localității Școala Inferiori numeric, elevii buștii de subofițier

lul incendiilor, îndeplinindu-și cu încredință și cu cea ce se face, sarcina de mereu răspundere cu care sînt învestiți. Sărbătorind, la 13 Septembrie, Ziua pompierilor, noi toți aducem un omagiu curajului și bărbăției, devotamentului și care acești voințași ai patriei își fac datoria.

Vineri, a avut loc, în Capitală, o adunare festivă organizată de prilejul împlinirii a 133 de ani de eroicele lupte din Dealul Spirii și a Zilei pompiierilor din Republica Socialistă România. La festivitate au luat parte George Homostean, ministru de interne, general și ofiter superior, cadrele din Comandamentul pompierilor și ale Direcției centrale ale Ministeriului de Interne, reprezentanți ai colectivelor de oameni ai muncii din întreprinderi bucurestene și ai formațiilor civile de pompiieri.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul colonel Marin Constantin, secretarul Consiliului Politic al tinerilor de pompiieri.

Despre semnificativa evenimentului a vorbit general-maior Gheorghe Briceag, comandantul pompierilor, care a evocat glorioasele tradiții de luptă ale

pompierilor români, contribuția lor la opera de construire a socialismului, la acărarea proprietății socialiste, a vieții și bunurilor cetățenilor.

Înt-o atmosferă însuflețitoare, participanții la adunare au adoptat o telegramă adresată tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, Președintelui Republicii Socialiste România, comandantului suprem al forțelor armate, în care exprimă hotărîrea fermă a pompiierilor de a elui de abnegație și totală dăruire cu sine patria socialistă, de a face totul pentru a-și perfecționa stîlul și metodele de muncă, neprecupețind nici un efort pentru îndeplinirea exemplară a nobilii misiuni care le este încredințată de conducerea de partid și de stat.

● PUBLICITATE PENTRU TINERET ● PUBLICITATE PENTRU TINERET ● PUBLICITATE PENTRU TINERET ●

Utile în orice gospodărie

În magazinele și raioanele specializate ale COMERTULUI DE STAT se găsesc 3 variante ale mașinii de cusut VERONICA: tip normal (prețul 2.020 de lei), tip normal cu picior de metal (prețul 2.020 de lei) și tip mobilă (prețul 2.270 de lei). În funcție de spațiu disponibil din locuința dv., alegeți unul din aceste tipuri. Mașina de cusut VERONICA reduce efortul fizic, dîndu-vă posibilitatea să vă concentrați mai mult asupra cusutului în sine. Cu mașina de cusut VERONICA puteți executa: cusături dreapta, tivire, stopare, vîltoare, rubatăre, broderie, încrețire și altele.

În magazinele și raioanele specializate ale COMERTULUI DE STAT, mai puteți găsi și mașina de cusut tip electrică cu cusături în zigzag SANDA (valiză). Mașina de cusut SANDA mai face și cusături decorative (16 feluri), cusătură cu ac dublu (prețul 3.270 de lei).

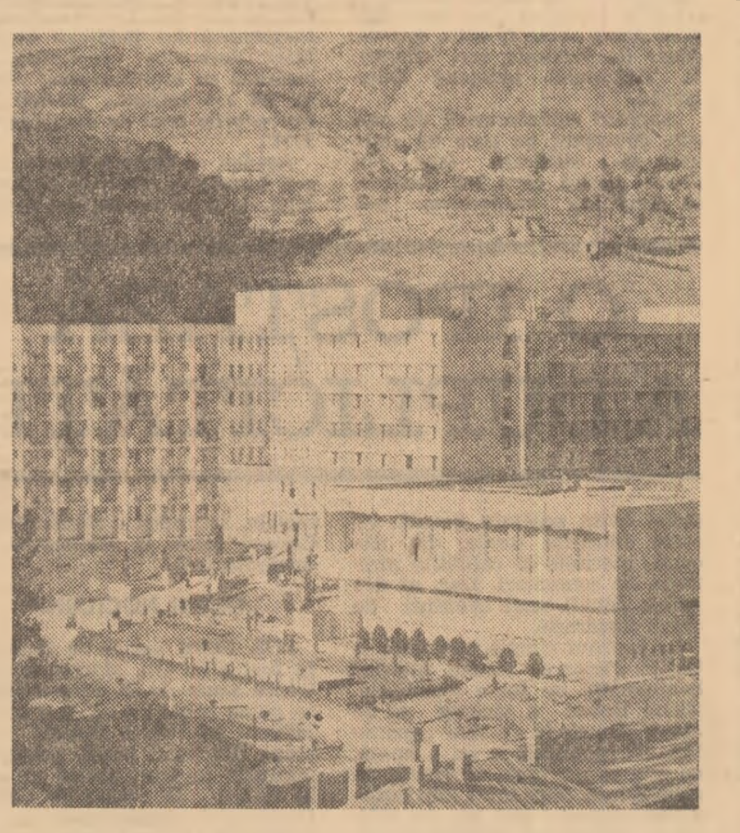
Oficiile județene de turism vă recomandă stațiunea balneară preferată. Dumneavoastră alegeți!

Condițiile de cazare, tratament, posibilitățile pentru agrement existente în stațiunile Ministerului Turismului, asigură și în anul în unele stațiuni, acestor băi de tratament se face direct din hotel, prin culoare acoperite și scăzute.

Iată cîteva recomandări în alegerea stațiunilor pentru tratarea bolilor dv.:

- Pentru afecțiuni reumatismale: Amara, Bazna, Călimănești-Căciulata, Elena Nord, Geogău-Băi, Govora, Hucioane, Mangalia, Moneasa, Ocna Sibiului, Slănic, Pucioasa, Sovata, Săcelu.
- Pentru afecțiuni ale aparatului cardiovascular: Balvanșos, Borsac, Buzăș, Lipova, Vatra Doanei, Tușnad.
- Pentru afecțiuni ginecologice: Bazna, Eforie Nord, Mangalia, Ocna Sibiului, Sovata, Vajta-Băi.
- Pentru afecțiuni ale aparatului respirator: Slănic Prahova, Govora, Slănic Moldova.
- Pentru afecțiuni ale aparatului cardiovascular: Balvanșos, nutriție: Borsac, Călimănești-Căciulata, Olănești, Sîngeorz, Slănic Moldova.

Pentru procurarea biletelor în stațiunea dorită, aveți și posibilitatea obținerii informațiilor necesare adresați-vă agenților și filialelor oficiilor județene de turism din întreaga țară.

Oficiile județene de turism vă recomandă stațiunea balneară preferată. Dumneavoastră alegeți!

Condițiile de cazare, tratament, posibilitățile pentru agrement existente în stațiunile Ministerului Turismului, asigură și în anul în unele stațiuni, acestor băi de tratament se face direct din hotel, prin culoare acoperite și scăzute.

Iată cîteva recomandări în alegerea stațiunilor pentru tratarea bolilor dv.:

- Pentru afecțiuni reumatismale: Amara, Bazna, Călimănești-Căciulata, Elena Nord, Geogău-Băi, Govora, Hucioane, Mangalia, Moneasa, Ocna Sibiului, Slănic, Pucioasa, Sovata, Săcelu.
- Pentru afecțiuni ale aparatului cardiovascular: Balvanșos, Borsac, Buzăș, Lipova, Vatra Doanei, Tușnad.
- Pentru afecțiuni ginecologice: Bazna, Eforie Nord, Mangalia, Ocna Sibiului, Sovata, Vajta-Băi.
- Pentru afecțiuni ale aparatului respirator: Slănic Prahova, Govora, Slănic Moldova.
- Pentru afecțiuni ale aparatului cardiovascular: Balvanșos, nutriție: Borsac, Călimănești-Căciulata, Olănești, Sîngeorz, Slănic Moldova.

Pentru procurarea biletelor în stațiunea dorită, aveți și posibilitatea obținerii informațiilor necesare adresați-vă agenților și filialelor oficiilor județene de turism din întreaga țară.

„Cultivând consecvent spiritul obiectiv, științific, în judecarea valorilor literare, manifestând exigență principială față de lipsurile și fenomenele negative din sfera creației, critica trebuie să încurajeze cu pasiune orientările pozitive, valorile autentice, să constituie un sprijin real în dezvoltarea literaturii noastre noi, revoluționare”

NICOLAE CEAUȘESCU

OPINIA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ

OPINIA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ

AVANPREMIERĂ LIRICĂ

La marele jurnal

la 12 noaptea
poet al zilei de muncă fără sfârșit
număr quadruplu
corector entuziasmat al curajului;
de șapte ori pe săptămână
imi vine rindul la marele cotidian,
invidiat de confrății sentimentelor lunare
și injurat cu mingierii colegiale
când se întâmplă să n-apară nici-un titlu greșit
la 12 noaptea
pun ștampila pe gazeta plină de arături
așteptată cu mult interes
ca o recoltă fumigenă
în județele revoluției mai sint și chiulii
inferiați cu aldine,
dar și abonații zilnici
ai medalierilor, victoriilor,
frunțași în producția de ovăz convingător
și-n ovăz pe hirtie
(un brevet al noilor vremi)
care iau meru cuvintul de la gura altuia
în ședintele gloriei,
sublimi patinatori pe interesul general,
la 12 noaptea
imi bea în neliniște cinzeaca de plumb
știind că fără mine, revoluția —
așa încercăm cum sint,
boșorogit de adevăr,
luptind pentru triumful de săgeată al virgulei —
n-ar merge mai departe

LUCIAN AVRAMESCU
din volumul „NU CER IERTARE”
în curs de apariție la Editura „Eminescu”

ANCHETA NOASTRĂ

H. Pătrașcu :

Barometru al realității sociale

1. Fiește! Dacă urmărim ultimele numere ale revistelor literare, proză „scurtă” ocupă un loc însemnat în ceea ce privește paginajul. Pe de altă parte, recentul volum de antologie a prozei „scurte”, conceput și dus până la limită de către Mircea Iorgulescu, reprezintă, cred (nu pentru că aș fi fost și eu inclus în acest „număr” — doamne ferește!), o dovadă mai mult decât concludentă, care, repet — cred, poate fi continuată: lectura acestui volum a fost, incredibil, pentru mine (nefolosit și neinteresant) unor „găștii”, „grupuri”, „cercuri” etc. — Domnia tuturor acestora pot s-o confirmăm). O lecție și o savoare în același timp. Profil, nemecanic?, de această anchetă, pentru a semnală — dincolo de faptul comis de către Mircea Iorgulescu — bucuria de a-i cunoaște, prin scris, pe Ștefan M. Găbrăan, Nicolae Măteșcu, Dumitru Dinulescu, Mihai Sin, Gabriela Adameșteanu, Mircea Nedelciu. Aș dori să mă considere prietenul lor. Pentru mine, ei imi sint Prieteni. De acum și pentru totdeauna.

Incredere. Pentru că, nu arareori, în câteva rânduri s-au spus adevăruri esențiale, s-au transmis gânduri cu mult mai profunde decât în tomuri întregi. 4. Această întrebare anulează, într-un anumit fel, pe prima. Adică se pune problema unei chestiuni de acum rezolvate: ori mai avem „devotații”, ori trebuie să „revitalizăm” genul (prozei scurte — n.n.). Cu niște ani în urmă, niște edituri publicau debutanți într-o colecție numită LUCIFARUL. Dacă cineva ar urmări numărul și numele celor ce au debutat aici, ar descoperi, cred, lucruri foarte interesante: în sens de ce au devenit aceștia. De ce nu mai există o astfel de colecție?

4. Imi cereți să demontez o prejudecată. Întrebarea tridimensională: întrebarea în proză scurtă pe care am încercat-o și eu la început. Am scăpat de ea scriind. Vă sfătuiesc să faceți la fel.

Mircea Nedelciu :

Importantă e adevărea

1. Singura problemă reală care se poate pune în legătură cu lungimea unui text este adevărea. Lungimea este un element al compoziției textului și nu unul determinant. Cred că nimeni nu alege întâi numărul de pagini pe care are de gând să scrie și abia pe urmă problemele care-l frământă. Desigur că lungimea textului, tocmai pentru a fi adevărată, are legătură și cu structura societății în care textul apare și cu istoria culturală a spațiului lingvistic și cu educația simțurilor lectorului pe care mizează autorul și cu temele (problemele ob-

Mihai Sin :

Să promovăm literatura adevărată

1. Foarte bună, dacă ne gândim că ea există și evoluează (însă nu atît de spectaculos cum se crede uneori, genurile literare neputînd să înregistreze salturi atît de spectaculoase ca știința, de pildă. Mai întotdeauna, salturile spectaculoase sînt bătăi în toba și sunete de trîmbiță, ecouri, „descoperiri” de americani, francezi, englezi. Ceea ce în Franța e considerat acum ca revoluționar sînt chiar faze de „inovare” a literaturii, la noi pot să apară ca mari cuceriri. Sînt pentru o permanentă adevărea și modernizare a mijloacelor literare, exercitată în deplină libertate a scriitorului, dar imi repugnă orice modă și snobism literar. Urgențele literaturii noastre nu ne permit, cred, să transformăm literatura în jocuri de societate și cozerie purtate prin saloane improvizate. Dacă

Fenomene firese de altfel, de înțelese, fiecare își apără ceea ce crede că are de apărut, că e dreptul lui, cu mijloacele pe care le are la îndemînă. Numai că teama n-are fost justificată, noi venim în ultimul deceniu fiind în general izolați, deci ușor de anihilat sau vînă, după caz. Altfel ar fi stat lucrurile, dacă ei ar fi fost mai solidari, dacă s-ar fi autopromovat „generațiile”, grup, sau ceva de genul acesta. Acum e cum sînt, din păcate sau din fericire. Totuși, acum lucrurile stau ceva mai bine. Acest soi de politică literară e din ce în ce mai subtilă, tinzînd, pe alocuri, nu să devină egală literaturii, ci s-o înlocuiească cu totul. E de domeniul evidentei că își are și politica literară rostul ei în viața literară, de altfel ori benefic, prolifică, ba chiar și operațiile chirurgicale sînt uneori necesare. O spun cu părere de rău, dar o spun: uneori un sentiment că a mai scris literatură e un fapt derizoriu, neglijabil, cel mult tolerabil, față de „nobilul” și marea satisfacție pe care îl oferă complicațiile ale „politicii literare”. De ce, cum s-a ajuns la situația asta, e o poveste lungă, pe care o știm destul. Deci, nu știu care e concurența sau opoziția dintre roman și proză scurtă. Mine, poimine, concurența nu mi se declară între schița-schiță și schița foarte scurtă.

PROZA SCURTĂ — UN GEN ÎN DERIVĂ?

Sensibil diferită față de acum zece, cincisprezece ani — când se înregistra epoca maximei efervescențe — este situația prozei scurte. Timpurile în care despre neveluente lui Nicolae Velea, Horia Pătrașcu (doam două exemple) se publicau anchete întregi, extinse în mai multe numere de revistă, par ireversibil de domeniul trecutului. Să se fi degradat specia într-ait? Nu mai prezintă ea nimic în comparație cu romanul triumfător, cum se crede sau se însinuează cîteodată? Fiește că, judecînd obiectiv, răspunsul la aceste întrebări nu poate fi decît negativ.

3. „Per total”, bine. Nuanțările se impun de la caz la caz. Dacă între lectorul de carte și „genul scurt” există o idiosincrasie evidentă, de ce să mă grabesc să iau o întîmplare greabă politică editorială? Editura Facla a inițiat o serie de proză scurtă. Aici da, se poate vorbi de o politică editorială. În rest, atitudinea lectorului vizează textualul propus, autorul, și nu pe cine din sine. Dar, chiar dacă nu ar fi așa, un lector bun își poate manifesta rezervele lui personale, făcîndu-și în același timp meseria. Adică, hotărînd: volumul este publicabil sau nu. Pentru un „prozator scurt” (vedeți ce caragios este împărțirea) este chiar de dorit un lector „rât”, chîțbusar, aflat mereu în stare de alertă de lectură. Paradoxal, din punctul de vedere al redactorului, 150 de pagini de proză scurtă sînt mai ușor de citit decît 400 de pagini de roman, ca să nu mai vorbesc de faptul că se impune un raport de conlucrare foarte exact între autor și lector. Responsabilitatea celui din urmă crește simțitor, în timp ce autorul trebuie să fie extrem de sensibil la sugestiile și observațiile ce i se fac pe text. Autorulnicul și capomania (scuzabile poate în alt context) pot rata o carte bună de proză scurtă, unde pagina scrisă este o lupă uriașă. Micile gafe stilistice, bibele sint irevocabile. În roman ai posibilitatea să revii, să infirmi, să reformulezi, s-o trași de par, să îți treacă cu vederea, în cele din urmă, cu vitalitate.

3. Cele două cărți de proză scurtă care mi-au apărut pînă acum s-au tipărit, fiecare cu întîrzieri (fără să bat însă vreun record în materie), dar zic și eu că mai ținea lumea: bine că eu am apărut. Dacă tot se spun că proza scurtă e în mai mare măsură purtătoare de cuvînt a actualității literare, a realității imediate, bineînțeles că editurile ar trebui să fie foarte, foarte interesate să scoată cu mare grabă astfel de cărți, dacă ele sînt bune, bineînțeles. Cunosoc cartă de proză scurtă foarte bună, care așteaptă încă foarte mult. Totuși, față de anii trecuți, situația e ceva mai bună!

4. Genul nu poate fi revitalizat prin nici o cale. Tot ce se poate face este să se publice în continuare proză scurtă bună de către reviste și edituri. Iar de această proză scurtă să fie citită și comentată de critici, ceea ce, în ultima vreme, observ că se și întîmplă. Timp de zece ani „Vatra” revizua la carte lucruri, a publicat programe de proză scurtă, a inițiat anchete, a scris articole în care se spunea, printre altele, că „criza” prozei scurte e inexistentă, că ea a fost decretată arbitrar etc. Chiar în numărul din luna iulie revistei au apărut mai multe pagini cu proză satirică. Ecoul nu a fost, totuși, cel așteptat. Acum nu mai cred, cum credeam odinioară, că un gen sau altul poate fi într-un fel „revitalizat”.

2. După părerea mea, proza scurtă este un ham necesar scriitorului tînr. Ea disciplinează scrierul, obligă la acuratețe stilistică, la concizie, la observație exactă și revelantă etc. Cine încearcă să deprindă meseria scrierului altcumva (frecventînd romanul, felsele jurnale, proza poetică etc.) nu face decît să construiască un tun, turnînd fontă de jur împrejurul unei găuri.

2. Am scris și sper să mai pot scrie altă proză scurtă, cit și romanul și am simțit, o astfel de concurență. E drept că o carte de proză scurtă, Terasa, care a apărut la puțină vreme după romanul Bate și îi se va deschide, dar fusese scrisă înainte romanului, a părut mult mai ușor să scrie „marunte” care urmasă să intre în bucată informă a viitorului roman, iar altora li s-a părut că pur și simplu în prozele scurte imi făceam în continuare mină, cum în mare, mă antrenam pentru roman. Prejudecări vechi, aici nu am mai nimic de spus.

4. Cu vedeti situația actuală a prozei scurte? 2. Poate susținea acest gen epic concurența romanului? 3. Cum privește editorii proza scurtă? 4. Pe ce cai s-ar putea „revitaliza” genul?

Acum mai cred doar că trebuie să facem fiecare ceea ce de făcut și în ceea ce putem noi, pentru a nu fi cîndva rușine. Adică să încercăm să reîntîm și să promovăm literatura bună și adevărată, să nu admitem manipularea și falsificarea ei, să nu încercăm să „modernizăm” literatura în felul a ceea ce vom face, bineînțeles, un bine și prozei scurte.

Sorin Preda :

Un ham necesar scriitorului tînr

1. Cel mai indicat să vă răspundă ar fi un critic serios. În orice caz, în lume se poate constata o amplasare fără precedent a prozei scurte. Scriitori americani, germani, unguri, iugoslavi, turci, sovietici ș.a., se întrec în a demonstra viabilitatea și modernitatea genului. O explicație socio-literară a fenomenului ar dizolva un mister care nici măcar nu există.

2. După părerea mea, proza scurtă este un ham necesar scriitorului tînr. Ea disciplinează scrierul, obligă la acuratețe stilistică, la concizie, la observație exactă și revelantă etc. Cine încearcă să deprindă meseria scrierului altcumva (frecventînd romanul, felsele jurnale, proza poetică etc.) nu face decît să construiască un tun, turnînd fontă de jur împrejurul unei găuri.

Ca să revin la întrebare, cred că un scurt poate susținea a-

din căutarea propriei identități a prozei scurte.

3. „Per total”, bine. Nuanțările se impun de la caz la caz. Dacă între lectorul de carte și „genul scurt” există o idiosincrasie evidentă, de ce să mă grabesc să iau o întîmplare greabă politică editorială? Editura Facla a inițiat o serie de proză scurtă. Aici da, se poate vorbi de o politică editorială. În rest, atitudinea lectorului vizează textualul propus, autorul, și nu pe cine din sine. Dar, chiar dacă nu ar fi așa, un lector bun își poate manifesta rezervele lui personale, făcîndu-și în același timp meseria. Adică, hotărînd: volumul este publicabil sau nu. Pentru un „prozator scurt” (vedeți ce caragios este împărțirea) este chiar de dorit un lector „rât”, chîțbusar, aflat mereu în stare de alertă de lectură. Paradoxal, din punctul de vedere al redactorului, 150 de pagini de proză scurtă sînt mai ușor de citit decît 400 de pagini de roman, ca să nu mai vorbesc de faptul că se impune un raport de conlucrare foarte exact între autor și lector. Responsabilitatea celui din urmă crește simțitor, în timp ce autorul trebuie să fie extrem de sensibil la sugestiile și observațiile ce i se fac pe text. Autorulnicul și capomania (scuzabile poate în alt context) pot rata o carte bună de proză scurtă, unde pagina scrisă este o lupă uriașă. Micile gafe stilistice, bibele sint irevocabile. În roman ai posibilitatea să revii, să infirmi, să reformulezi, s-o trași de par, să îți treacă cu vederea, în cele din urmă, cu vitalitate.

ne gândim și la modul cum e receptată proza scurtă, atunci ni se pare că situația ei e doar în curs de ameliorare, oricum mai bună ca în urmă cu cinci sau zece ani.

2. Am scris și sper să mai pot scrie altă proză scurtă, cit și romanul și am simțit, o astfel de concurență. E drept că o carte de proză scurtă, Terasa, care a apărut la puțină vreme după romanul Bate și îi se va deschide, dar fusese scrisă înainte romanului, a părut mult mai ușor să scrie „marunte” care urmasă să intre în bucată informă a viitorului roman, iar altora li s-a părut că pur și simplu în prozele scurte imi făceam în continuare mină, cum în mare, mă antrenam pentru roman. Prejudecări vechi, aici nu am mai nimic de spus.

Au o proză scurtă romanului este o falsă problemă. Mircea Iorgulescu, de pildă, a explicat în câteva rânduri mai bine decît aș putea să explic eu această „dilemă”. Ceea ce aș vrea să înțeleg este în primul rând responsabilitatea, în puțin spațiu pe care-l am la dispoziție, tîne de cu totul altceva, și anume de viața literară. Rezistența, minimalizarea, tăcerea, ignorarea sau condescendența cu care sînt primite, cu puțină simpatie, prozele scurte în popularitate nici momentele lui Caragiale și nici nuvelele lui Cehov, așa cum există proză scurtă care nu se citește înaintea Crailor de Curtea veche.

3. În general, bine.

4. Nu cred că „genul” duce lipsă de vitalitate.

Anchetă realizată de AURELIAN TITU DUMITRESCU

VĂ PROPUNEM UN NUME

Victor Nicolae

Pe străzile bătrînilui Cluj, la unele ore de noapte poate fi observată de către trecătorii singuratici silueta subțire, caligrafică cu grijă, a unui bărbat în jur de 30 de ani care se îndreaptă spre casa — cădă care propriu-zis nu e casa lui, el fiind din Urziceni, orașul lui Toiu căruia aparține „Galeriei...” i-a oferit cel mai frumos cadou pe care și l-ar fi putut dori o urbe și care, iată, a născut generos la distanță un alt prozator care, cine știe, poate va aduce și el cîndva ca și celebrul său înaintaș un strap de strălucire aceluși prîfuit, măruț, scos din circuitul turistic și artistic orașului din Bărdag, numit după numele unei plante de sub garduri a dragului de usturoare dacă o atingi, ceea ce de multe ori m-a făcut să mă întreb dacă nu cumva o fi fost un loc celebru prin urzicile lui sau dacă nu cumva cel ce-a dăruit nume localității de pe magistrala de fier a marelui Bărdag va fi fost un șugubăț? Urziceni, Naurei, Barboși...

„Într-un personaj al acestor scurte note este el însuși creatorul de personaje. Scrie proză cu o asiduitate cam suspectă pentru ani tîni, darîndu-și tot timpul său liber de îndată ce termină repetițiile sau spectacolul de la Naționalul clujean unde este actor de vreo cîțiva ani și unde se bucură — mi-a mărturisit el — că are drept „șef” un dramaturg, un scriitor: Constantin Culeșan, omul care înainte de a prelua direcțiunea teatrului a fost singurul care l-a sprijinit și încurajat la Editura Cluj, unde Victor Nicolae s-a prezentat într-o zi, destul de timid pentru un actor de Național, cu manuscrisul unui roman sub braț.

L-am văzut pe Victor doar de cîteva ori în viața mea, o dată după inundațiile din 1974, apoi ca actor pe la Beteșani și încă de cîteva ori în casa marelui nostru prieten comuni. Ovidiu Constantinescu, între două trenuri (spre sau dinspre Urziceni), cînd nu uita să aducă și ceea ce proză spre a fi citită de cei ai casei, sau de-al casei. Întîi o schiță, apoi parcă, o nuvelă și brusă, după o tăcere lungă, un roman din care am citit cîteva fragmente și care m-au uimit prin maturitatea stilistică și prin scrierul deloc timorat, dezinvolat, sigur pe ea, roman care aude că-a fost refîinat de editură. Și ceea ce e mai important s-a apucat cu rîvnă lui dîndu-ne să mă scrie o carte, semn cert de îndrăgire, așa cum și aștia bine unii prozatori.

Sigur, asta sînt elemente de biografie și doar atât, e puțin să fi cunoscut și unii grafoman și unii mare omancier și totuși desenele secret care se figurează la o mai atentă scrutare nu mă poate înșela, decele în el, în felul lui detaliat și parca gata să reușească la dispută (ca apoi să se îndrăvească brusă, acorînd de inteligență și bun simț și sensibilitate), primele acorînd ale unui destin excepție.

Cu ani în urmă tatăl lui, celebrul acrobat profesor Alexandru, cum era el cunoscut, a traversat Sena pe un cablu, Dunărea la Brăila și apoi, ca un fel de exercițiu, la Budapesta. Ce ne veți da, Victor Nicolae? Cit de riscantă e meseria asta de scriitor față de cea de traversor Dunărea sau un cablu sub privirile umite ale unii oră de oameni practici, obișnuiți de ani și ani din tată în fiu să facă comerț cu grîu și lînă? Și cit de riscantă încrederea celui de jos care te privește bălîndu-te gîngăș și cumplit totodată pe sîrma subțire dintre ratare și Operă? Stergîndu-ne amîndoi sudore, să întîndem dera cablul și să apucăm prîjnina cu grafit în ciuda stînelor. Uite, în clipa asta, brusă îmi vine să cred că a rîta înseamnă printre altele a te înduioza de cîntecul ei. Și tot atît de repede m-am liniștit: tu nu le ai, n-ai organ pentru ele. Organ? Te vei mira. Da, pentru că și rătărea, ca victorie se construiește, rătărea, prietene, e o construcție tot atît de sofisticată ca și victoria. Dar asta este treaba lor, pe tine nu te împotr.

MIRCEA SANDULESCU

FOTO CRONICA
CRONICATOR

Gh. Ilescu Călinești
ATELIER '81

Fotografiile de ION CUCU

PRO ȘI CONTRA

Romanul științei

Nu fără o plăcută perplexitate am citit volumul Catinca Muscan — IDEI PENTRU ETERNITATE (Editura Polirom). El cuprinde două evocări ale unor prestigiosi savanți români, ilustrați în varii discipline, de la neurochirurgie la epigrafie, și de la oceanologie la lingvistică comparată. Citez doar câteva nume: Constantin Arseni, Dionisie Plopidi, Mihai Băcescu, Ion I. Rusu, tocmai pentru a sugera pluralitatea sferelor în care evoluează cu dezinvolură și erudite realitatea. Dar și calitățile acestea, judecate în sine, ar putea spune puțin despre aptitudinile sale. Căci, Catinca Muscan are, ca puținii alți gazetari, o frenezie epică a relațiilor, o simțită de a suferi discret, dar eficient, aceluși dispreț față de științele intelectuale. În evocările ei, savanții pierd aerul rigid exemplar, interpenetrabil și plin de borbordă și refuză decel problemele științifice a partenerului minor) sînt suficiente pentru a reface memorabil filmul unei vieți. Lăbura matematicianului Onicescu pentru Luchian, demnitatea cărmă cu care oceanologul Mihai Băcescu expune unui străin distanțat primatul românilor, în specialitate, acel simț al ordinii — garantat uneori furii de efect — propriu lui Constantin

Noapte bună, copii?

În beneficiul copiilor preșcolari Ilie Mădăra verifică și tipărește la Timișoara o cărțiță delectă despre „dezobăgirea” bobagilor. Faptul are loc într-o singură strofă: „Destul a sunt bobogii truda noastră / ce-a fost al lui al nostru acum să fie / iobagii s'ar adună plugur tare / și își împart pădure și moșie”. Pentru acest deznădămint de 4 versuri autorul are nevoie însă de un prolog de 30 de pagini. Tot ce copiii știu despre bine și rău trebuie uitat pentru că „Stiu că cratul scormii” propune preșcolariilor o morală năucitoare. Voicu este, bineînțeles, eroul: țînar voinic celibatar și iobaz care „într-un amurg cu sindrile albastre” vede un sarpe urias încumod de o mică problemă: vrea să îngheață un cerb dar nu-i încăp carnea în gură. În disperare de cauză, și cerb și sarpe cer ajutorul lui Voicu, promîndu-i răsplătire. „Și în sfîrșit, sarpele și cerbii erou, nu omoară sarpele, cum s-ar aștepta toți cititorii: cu o lovitură de bită „zbură-tăcește” carnea cerbului și sarpele își poate lua prînzul.

CITITORII ÎȘI SPUN CUVÎNTUL

Desi rîndurile mele vin cu întîrzieri, vă rog să credeți că articolul lui Ion Cristoiu: „Cine-i scrie lui Camil Petrescu?” l-am citit chiar în ziua apariției, dar am tot stat în dilemă: să vă scriu? — sau nu vă scriu? Pînă m-am hotărît, iată, au trecut atîtea zile. De ce să scriu?

Autorul dă cîteva exemple de corepondenți și corepondențe de care era „pisat” Camil. Unele exemple se referă, într-adevăr, la eroul anonim, dar două exemple, un bărbat și o femeie, nu pot fi puse în aceeași oală a anonimatului. Marcu Beza a fost un profesor, un erudit, un om notoriu. Se cunoștea precizată această identitate. Cîi, în privește pe Leny Caller ce să mai zic? A fost o foarte mare actriță de teatru, nu o admiratoare oarecare a lui Camil, o gisulică care-l căuta prietenia din interes. Sau mă rog; poate că și Leny Caller să-l fi idolatrizat, ca eroul altă femeie, deși, personal, Camil Petrescu n-a fost subjugat de un bărbat care să nicidecum femeie — în afară de cazul cînd ele aveau un ce profit (de genul celor date de autor ca exemplu). Poate, Dar a fost Leny Caller — nu o X oarecare. Asta, autorul n-a precizat și, zic, e greșit. Păstrînd, oarecum, proporțiile, e ca și cum aș fi spus: iată ce-i scriu un oarecare George Vracu, sau: Aurel Munteanu (care a fost o mare forță a teatrului așa zis oficial) sau: de ce nu: Tanase. Leny Caller e comparabilă cu oricare altă mare actriță de ieri sau de azi.

GHEORGHE CONSTANTIN
Strada „Nitu Vasile”, nr. 28,
bloc 36, ac. nr. 1, etaj VIII ap
70, București

